tarwis liggi tuhhat künart ärrakullus. Silmad kaeti penikeste rättikuttega kinni; peälminne rättik olli ennamiste ärrakullatud ja surno omma näggo peäle malitud. Rikka rahwa surnokehhad mässiti siis weel kalli penikesse mitmekordse poomwildse linna sisse, mis ka uhkeste ärramalitud ja kalli kiwwidega ehhitud näikse ollewad. Mitme surno juresť leitakse ka peälmisse mähkme wahhel, kullast, wassest, souest ehk puust tehtud ja ärramalitud kuiud, ning ka kokkokeratud pabberit, kuhho peäle monda on kirjotud. Kui keik se woidmisse ja ehhitamisse tö sai lõppetud sanud, siis woitud kehha anti suggulaste kätte taggasi, kes tedda pusärki panniwad. Pusärgid ollid illusaste ärranikkerdud ja kirjuks malitud; ja kane peäl näikse ennamiste surno omma kuio. Sedda woib iggamees issegi arwata, et nisuggune surno woidminne ja ehhitaminne hulga rahha tulnud maksma; monni arwab sedda kullutust nelli tuhhat rubla höbbe rahha olnud.

Kellel sedda suurt joudo ei olnud, neid woiti ka teistwisi ja wähhema kulloga. Peaaio woeti ka wälja, agga ei mitte sissikond, muud kui wirtsutati agga seedripu waiko ja kanget õlli taggant sisse; pärra ka sole ette pisteti üks top, ja siis pandi kehha sola, 70 päwa seisma. Sai ta seält wäljawoetud, siis top tommati erst ärra, et keik õlli seest wäljajooksis, ja sissikond, mis kange õlli olli ärrasõnud, ka isseennese st wäljakukkus. Wimaks tehti temmaga nendasammoti, kui rikka rahwa surnuttega, muud kui et wähhemat uhkust mähkmisse ja mässimisse jures prugiti. Waesema rahwa surnokehhad aeti agga kanget salpeetri lehheliſt täis; ning segi sõi sissikonda ärra; siis pandi ka sola, pärrast mähkmesse ja wimaks pusärki. Leitakse seält maalt ka weel teistsuggu surnokehhasid, mis ka mäddanematta jänud. Monned, mis seest mäewaiko täis aetud; teisi, mis pallawa liwa sees ärrakuiwand, teisi weel, mis sütte sisse maetud. Agga surem